

Co **MÓWIĆ**, a **czego NIE MÓWIĆ** na temat COVID-19

Stygmatyzacja społeczna w kontekście zdrowotnym powstaje na skutek negatywnych skojarzeń łączących osoby lub grupy osób posiadające wspólne cechy charakterystyczne z konkretną chorobą. Obecna pandemia COVID-19 wywołała stygmatyzację społeczną oraz zachowania dyskryminujące wobec osób, które mogły mieć kontakt z wirusem.

Zalecenia zawarte poniżej mają ułatwić budowanie odpowiednich relacji międzyludzkich w pracy poprzez regulowanie zachowań i standardów dotyczących rozmów na temat COVID-19.

Mów

Nie mów

na temat choroby COVID-19

„wirus azjatycki”, „zjadliwa mutacja indyjska”

o osobach leczonych na COVID-19,
o osobach, które zdrowieją
po przebyciu COVID-19

o ludziach podejrzanych o COVID-19
lub o podejrzanych przypadkach

o ludziach zakażających się COVID-19

o ludziach, którzy przenoszą wirusa,
zarażają lub rozprzestrzeniają chorobę

pozytywnie, ponieważ dla większości
to choroba, którą można pokonać

„plaga”, „apokalipsa”, „zaraza”

o współpracy, aby zapewnić
bezpieczeństwo najbardziej
narażonym osobom,
o skuteczności środków ochronnych,
leczeniu i testowaniu

o negatywnych wiadomościach,
o zagrożeniu ze strony osób chorych